

Historycy i badacze społeczni zainteresowani najnowszą historią chętnie sięgają do tak zwanych świadectw pamięci, czyli wspomnień oraz rozmów z uczestnikami analizowanych wydarzeń. Zazwyczaj są to wydarzenia polityczne z ostatnich kilkudziesięciu lat. Nasz projekt, w odróżnieniu od tego typu analiz „historii politycznej” ma na celu zrekonstruowanie obrazu kultury popularnej czasów PRL obecnego w pamięci jej uczestników. To co i jak ludzie pamiętają odzwierciedla indywidualną hierarchię doniosłości zjawisk i problemów, a także przekłada się na relację między kulturą i przypisywanymi jej wartościami a doświadczeniem potocznym.

Będziemy zatem rekonstruować pamięć o kulturze i życiu codziennym w PRL i konfrontować ją z innymi materiałami źródłowymi, takimi jak przekazy medialne, artystyczne, informacje o ofercie i funkcjonowaniu instytucji kultury oraz dokumenty ilustrujące realizację polityki kulturalnej władz. W tym celu posłużymy się metodami wypracowanymi przede wszystkim na gruncie etnografii, socjologii i studiów kulturowych. Podstawowym narzędziem będzie wywiad częściowo ustrukturyzowany połączony z typowymi dla badań etnograficznych obserwacjami uczestniczącymi i dokumentacją „sytuacji komunikacyjnej”.

Wywiady zostaną przeprowadzone w czternastu miastach w Polsce: w Białymstoku, Lublinie, Rzeszowie, Krakowie, Katowicach, Wrocławiu, Warszawie, Gdańsku, Poznaniu, Szczecinie, Łodzi, stanowiących centra kulturalne poszczególnych regionów oraz w Opolu, Sopocie i Zielonej Górze ze względu na odbywające się w tych miejscach największe i najbardziej rozpoznawalne w PRL-u festiwale muzyki popularnej. W sumie zamierzamy przeprowadzić 140 wywiadów, po 10 w każdym z wybranych miast.

Głównym powodem podjęcia tematyki badawczej zawartej w projekcie jest wzbogacenie istniejących dokonań w studiach nad kulturą PRL o zaniedbywaną dotychczas problematykę pamiętania, rozumienia i osobistego przeżywania kultury przez jej odbiorców.